

Ukrayna'da emperyalist savaşa son!

Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

İşçiler, emekçi kardeşler,

Ukrayna savaşının başlamasının üzerinden bir yıl geçti. Rusya ordularının Ukrayna'ya girişinden bu yana süren savaşta çok sayıda yerleşim yeri yakılıp yıkıldı. Karşılıklı olarak on binlerce, hatta kimi iddialara göre 150 bini aşkın askerin ve on binlerce sivilin öldürüldüğünden, on binlerce kişinin yaralandığından bahsediliyor. Hayatı altüst olan milyonlarca insan Ukrayna'yı terk etmek zorunda kaldı. Savaşın dehşeti yeni ölümler, kalıcı sakatlanmalar, göçler ve yıkımlarla sürüyor.

Ukrayna savaşı, Rusya'nın emperyalist hesaplara dayalı haksız ve gerici müdahalesiyle başladı. Fakat Batılı emperyalistlerin de yer yer açıktan dillendirdikleri gibi, Ukrayna krizi ve savaşı, esasta ABD-AB blokunun uzun yılları bulan hummalı faaliyetlerinin bir ürünüdür. Ukrayna, Sovyetler Birliği'nin dağıldığı ilk yıllardan itibaren, ABD emperyalizminin kirli politikalarını sahnelediği ülkelerden biridir. ABD onu dünya haklarının ezeli düşmanı NATO'nun yeni savaş üssüne dönüştürmek için hiçbir dalavereden ve kanlı oyundan geri durmadı. ABD için Ukrayna, kanlı savaş makinası NATO'nun ölümcül silahlarını Rusya Federasyonu'nun boğazına dayamak için vazgeçilmez bir coğrafyaydı. Rusya'yı kuşatıp etkisiz hale getirme politikası ise 1990'ların başında oluşturulan ve "gelecekte herhangi bir küresel rakibin ortaya çıkmasını engellemeye odaklı" yeni saldırgan emperyalist stratejinin (1992 tarihli *ABD Savunma Planı Rehberi*) temel bir unsuruydu.

Söz konusu "önleyici strateji" çerçevesinde savaş makinası NATO yeni üyelerle genişlemeye, tehditlerini artırmaya devam etti. ABD emperyalizmi, İngiltere gibi yeminli uşaklarını da arkasına alarak, 90'lı yıllarda Irak ve Yugoslavya'yı, Ruanda, Somali vb. gibi Afrika ülkelerini kan gölüne çevirdi. Onun Ortadoğu'daki yeminli taşeronları ise Filistin ve Kürt halklarına zulüm ve katliam saldırılarında yıllar boyunca birbirleriyle yarıştılar. Emperyalist savaş arabası daha sonraki on yıllarda Afganistan, Irak, Libya, Suriye, Yemen halklarının üzerine sürüldü. Bu ülkeler bombardımanla yerle bir edilirken, yüzbinlerce insan da acımasızca katledildi, milyonlarcası kalıcı göçmene dönüştürüldü. Tüm bunlar olurken, örneğin son bir yıldır Rus halkına, tarihine, sanatına, bilimine, kültürüne karşı ırkçı bir düşmanlık körükleyenlerin aklına ABD ve suç ortaklarına tepki göstermek, hele de yaptırım uygulamak gelmedi.

Otuz yılı bulan bu kanlı çabalara rağmen hegemonyası zayıflayan ABD'nin son hamlesini sergilediği adres Ukrayna oldu. Son olarak 2014'teki Meydan darbesiyle ülkede ırkçı-faşist bir rejim inşa edildi. Tepeden tırnağa ABD-AB kuklası olan bu rejimin ilk icraatlarından biri, Ukrayna sınırları içinde yaşayan Rus nüfusun haklarına saldırmak oldu. Rus topluluk yaşadığı bölgelerde haklarına sahip çıktığında ise acımasız bir savaşa karşılandı. Ukrayna'daki Nazi özentili yönetim, BM onaylı ve Almanya-Fransa katılımlı Minsk anlaşmalarını imzaladığı halde, 14 binden fazla insanın yaşamını yitirdiği kanlı saldırılarını hiç ara vermeden sürdürdü. Rusya, çok yönlü açmaza alınarak bugünkü savaşın yolu döşendi. Almanya eski başbakanı Angela Merkel'in Aralık 2022'de itiraf ettiği üzere, yıllar boyunca Rusya ile yürütülen tüm ikiyüzlü diplomasinin amacı, Ukrayna'daki kukla rejim güçlerini Rusya ile savaşa hazırlamaktı.

Tüm bunların da gösterdiği gibi, en baştan itibaren savaş sahnesinde Rusya'nın karşısındaki cepheyi oluşturan asıl güç ABD-NATO blokudur. Ukrayna askeri ve halkı, ABD piyonu olan Ukrayna yönetiminin ülkeyi ölüm ve yıkımın kucağına atan politikalarının kurbanı olarak savaşın insan kaynağını oluşturmaktadır. Diğer bir deyişle, Ukrayna ve Rusya halkları, bir tarafta Rusya emperyalizminin diğer tarafta ABD-AB emperyalistleri ile onların hizmetindeki Ukraynalı faşist yönetimin yürüttüğü bir savaşın ağır bedelini

ödemektedirler.

ABD ve İngiltere başta olmak üzere Batılı emperyalistler, bu savaşı hazırlayan güçler olarak savaşın uzaması için hemen her yola başvuruyorlar. İlk aylarda bir ateşkese ve anlaşmaya doğru ilerleyen müzakereleri alenen sabote ettiler. En ufak bir müzakere olasılığını da anında sıfırladılar, sıfılıyorlar. Öte yandan Ukrayna'ya durmaksızın silah yığmayı sürdürüyorlar. En son muharebe tankları ile devam eden bu yığınağı, giderek daha uzun menzilli füzeler, hatta uçaklarla sürdüreceklerinin sinyallerini veriyorlar. ABD çıkarları uğruna ülkesini ateşe atan Zelenski yönetimi ise uluslararası düzeyde yasaklı msket ve fosfor bombaları talep edecek kadar zıvanadan çıkmış durumda.

Emekçi kardeşler,

Ukrayna savaşının da gösterdiği gibi hiçbir halk emperyalistlerin umurunda değildir. Emperyalistlerin tek derdi halkları köleleştirmek, kendi egemenliklerini korumak ya da pekiştirmektir. Bu uğurda halkları birbirine boğazlatmaktan ülkeleri yerle bir etmeye dek hiçbir şeyden çekinmiyorlar. Ukrayna savaşıyla birlikte çok tehlikeli bir eşik aşılmıştır. Ukrayna savaşı, Rusya'nın güçten düşürülmesi amacıyla uzatıldıkça daha geniş alanlara yayılma, hatta bir dünya savaşına evrilme riski de büyükmektedir. Bu risk aynı zamanda dünyanın ve canlı yaşamın sonunu getirebilecek bir nükleer savaş tehlikesini de içinde barındırmaktadır.

Sürmekte olan savaşın en ağır bedelini Ukrayna ve Rusya halkları ödeseler de genel faturası dünya işçi sınıfı ve emekçi halklarına kesilmektedir. Her şey bir yana, işçiler olarak ürettiğimiz zenginlikler artık daha büyük oranda savaşa ve silahlanmaya aktarılıyor. Silah tekelleri devasa kârlar yaparlarken, milyonlarca insana yoksulluk ve geleceksizlik dayatılıyor. Bu arada emperyalist kapitalist bunalımın bir ürünü olan savaş, tersinden, korona pandemisiyle zaten ağırlaşan kapitalist krizi iyice derinleştirmiştir. Nitekim savaşla birlikte ABD ve Avrupa ülkelerinde enflasyon fırladı, ücretlerimiz ve alım gücümüz eridi. Güvencesiz çalışma arttı, çalışma koşullarımız ağırlaştı, işsizlik ve yoksulluk yaygınlaştı. Ekonomik, sosyal, siyasal haklarımıza yönelik saldırılar yoğunlaştı. Son olarak İngiltere, Almanya, Hollanda, İspanya, İtalya gibi ülkelerde gündemden düşmeyen grevlerimiz saldırının hedefindedir. Egemenler açık açık grev hakkımızı gasp etmekten bahsediyorlar. Bunun için yasalarda değişiklik yapmaya kalkıyorlar.

Avrupa'daki burjuva saldırganlığın hedef aldığı alanlardan biri de siyasal hak ve özgürlüklerimizdir. Çeşitli Avrupa ülkelerinde söz, basın, toplanma ve gösteri yapma hakkı alenen gasp ediliyor. Bilgi ve haberin anlık paylaşılabilirdiği bir çağda, AB ülkelerinde kaba bir sansür uygulanıyor. Çeşitli nedenlerle protesto ve gösteri için Almanya, Fransa, Hollanda veya İngiltere'de sokağa çıkan işçiler, emekçiler, gençler ve kadınlar sık sık polis terörüyle karşılaşabiliyorlar. Bu atmosferde bir de yabancı düşmanlığı ve ırkçılık körüklenerek, ırkçı-faşist akımların kitle desteği sürekli arttırılıyor.

Kardeşler,

Birinci yılını dolduran emperyalist savaşa karşı, bulunduğumuz ülkelerde kitlesel mücadeleyi yükseltmek, savaşın suçlusu olan her iki emperyalist tarafı karşısına alan bir barış hareketi geliştirmek günümüzün en yakıcı sorumluluğudur. İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu olarak, tüm işçi ve emekçi

kardeşlerimizi bu sorumluluk çerçevesinde harekete geçmeye; *1) Savaşın derhal sona erdirilmesi, 2) Rusya ve diğer tüm emperyalistlerin Ukrayna topraklarından çekilmesi, 3) Ukrayna'yı NATO'ya alma veya emperyalizmin tehditkar saldırı üssü haline getirme politikasının terk edilmesi, 4) Ukrayna'daki tüm ulusal azınlıkların haklarına ve Donbas'ın kendi kendini yönetme hakkına tam saygı gösterilmesi* istemleriyle emperyalist savaş karşıtı mücadeleyi büyötmeye çağırıyoruz.

birkar.mail@gmail.com

BİR-KAR

22 Şubat 2023